

24. MED LETOM

13. september 2020

Leto XIV, štev. 38

Evangelij: *Odpušcanje nima meje* Mt 18,21-35

²¹ Tisti čas je Peter pristopil k Jezusu in mu rekel: »Gospod, kólikokrat naj odpustim svojemu bratu, če greši zoper mene? Do sedemkrat?« ²² Jezus mu je dejal: »Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat. ²³ Zato je nebeško kraljestvo podobno kralju, ki je hotel napraviti račun s svojimi služabniki.

²⁴ Ko je začel računati, so mu privedli nekoga, ki mu je bil dolžan deset tisoč talentov. ²⁵ Ker ni imel s čim povrniti, je njegov gospodar ukazal prodati njega, njegovo ženo, otroke in vse, kar je imel, ter poravnati dolg. ²⁶ Služabnik je tedaj padel predenj in ga prošil: »Potrpi z menoj in vse ti povrnem.« ²⁷ Gospodar se je tega služabnika usmilil, opróstil ga je in mu dolg odpústil.

²⁸ Ko pa je služabnik šel ven, je srečal enega svojih soslúžabnikov, ki mu je bil dolžan sto denarijev. Zgrabil ga je, ga davil in rekel: »Vrni, kar si dolžan!« ²⁹ Ta je padel predenj in ga prosil: »Potrpi z menoj in ti povrnem.« ³⁰ Óni pa ni hotel, ampak je šel in ga vrgel v ječo, dokler mu ne bi povrnil dolga. ³¹ Ko so njegovi tovariši videli, kaj se je zgodilo, so se zelo razžalostili in šli svojemu gospodarju podrobno povedat, kaj se je zgodilo.

³² Tedaj ga je gospodar poklical k sebi in mu rekel: »Hudobni služabnik! Ves dolg sem ti odpústil, ker si me prosil. ³³ Ali nisi bil tudi ti dolžan usmiliti se svojega soslúžabnika, kakor sem se jaz usmilil tebe?« ³⁴ In njegov gospodar se je razjézil in ga izročil mučiteljem, dokler mu ne bi povrnil vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče stóril z vami, če vsak iz srca ne odpústi svojemu bratu.«

ODPUŠCANJE JE NAJLEPŠI OD VSEH DAROV

Zadnjih pet let na Slovenskem veliko govorimo o spravi, pa se ta dejansko vedno bolj oddaljuje. Zakaj? Verni ljudje ne znamo uresničevati odpušcanja, na drugi strani pa ne vidimo nobenih znakov kesanja in obžalovanja za hude

zločine, ki so bili storjeni. Pogosto slišimo: "Odpustim lahko, pozabiti ne morem!" Kardinal Suenens v svoji dragoceni knjigi Vsakdanje življenje – krščansko življenje piše: "Odpustiti pomeni pozabiti, izbrisati, začeti znova. Božje odpuščanje gre celo tako daleč – a to je posebna pravica, pridržana samo Bogu – da napako uniči." Pesnik France Balantič, ki je zgorel kot žrtev slovenske bratomorne vojne, se v enem svojih sonetov Bogu zahvaljuje: "Gospod, podaril si mi odpuščanje ... da bi pozabil vse poti nekdanje."

S priliki o neusmiljenem hlapcu, ki se bere na današnjo nedeljo, nam je Jezus dovolj jasno povedal, da si "sodbo pišemo sami" s svojim ravnanjem. Božji Učitelj zahteva od nas, da si vzamemo za zgled Božje usmiljenje. Če bi kdo vprašal, kakšno medsebojno ljubezen hoče videti Jezus med svojimi učenci, se odgovor glasi: ljubezen naj bo ponižno uslužna in vedno naj rada odpušča. Po odpuščanju postajamo podobni Bogu. On namreč neprenehoma in na vse strani odpušča. Odpušča kot oče svojim otrokom in nam naroča, da bližnjemu odpuščamo kot svojemu bratu, sestri.

Neusmiljeni hlapec si je nakopal hudo kazen. Jezus nas svari: "Tako bo tudi moj nebeški Oče storil z vami, če vsak iz srca ne odpusti svojemu bratu." V očenašu molimo: "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom." Pa molita očenaš skupaj dva, ki sta na smrt sprta med seboj. Gorje, če bi ju Bog uslišal in ravnal z njima po njunih besedah! Našo nespravljivost bo Bog kaznoval na drugem svetu, delno pa jo kaznuje že v tem življenju. Ko bi lahko brez zagrinjala videli vso umazanijo svoje duše in vse tiste ogromne dolgove, ki nam jih je Bog že odpustil, potem ne bi večkrat na dan izgovarjali prošnje "Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom"; potem ne bi še naprej živeli v sovraštvu z domačimi, s sosedi zaradi malenkosti, zaradi nepremišljene besede, ki nas je zbodla, zaradi krivice, ki nam je bila storjena hote ali nehote. Sovraštvu v srcu je nepremostljiva ovira za Božje usmiljenje. "Bogu je ljubša naša sloga kot naša daritev," pripominja p. Albin Škrinjar, ko razlaga Jezusove besede, naj se spravimo s svojim bratom, preden pridemo k oltarju.

Jezus nas opominja, naj odpuščamo iz srca, iskreno. Ni dovolj le na zunaj odpustiti, v srcu pa pustiti nezaceljeno rano. Sami je ne moremo ozdraviti, pač pa jo lahko ozdravi Bog s svojo milostjo. Hliniti miroljubnost, v srcu pa sovražiti, s tem moremo goljufati ljudi, ne pa Boga, čigar pogled sega v dno srca. Bog nam iskreno in popolnoma odpusti takoj, ko se kesamo. Kako pa ravnamo mi? "Mnogo moraš ljubiti, da resnično odpustiš," piše Louis Evely v svoji razlagi očenaša. Odpuščati je težko. Način, kako mi odpuščamo, je pogosto silno klavrn. V mnogih družinah so, kakor hitro so si odpustili, pogosto za vedno sperti. Zmagoslavje, ki sije z obrazov odpuščajočih, je pogosto tako pikro, da tisti, ki jim je bilo odpuščeno, nikdar več ne bodo mogli odpuščati.

Belgijski duhovni pisatelj Phil Bosmans, ki se z govorno in pisano besedo trudi, da bi med ljudmi zavladalo ozračje ljubezni in zaupanja, v eni svojih knjig piše: "V vaši družini naj ne bo nikoli vojne. Odpuščanje je najlepši od

vseh darov ... Verujem v Boga, ki ljubi uboge in grešnike in ki se srdi samo na lažne svetnike in hinavce." *Silvester Čuk*

Odkar je prvi greh zaprl nebesa, nam je križ postal ključ za nebesa. Ljubi Bog deli križe vsem ljudem. Velike in male, težek in lažje, kot meni, da je za nas koristno in potrebno.

Če nam pa križ postane pretežak in postanemo preveč nestrpni, potem kličimo z Jezusom: »Moj Bog, moj Bog, ne zapusti me! Če pomnožiš moje trpljenje, tedaj pomnoži tudi moje potrpljenje!« Kmalu bomo namreč klicali z Jezusom na križu: »Dopolnjeno je! Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo.« In Jezus nam bo ljubeče zaklical: »Še danes boš z menoj v raju!«

A. M. Slomšek, Zlati križ

KAJ JE PREDRZNO IN KAJ POGUMNO

Anton je za mizo risal s svojimi voščenkami. Ko mu je zmanjkalo beline na papirju, se je njegova cesta nadaljevala po prtju vse dalje in dalje ... do Blaževega kozarca.

»Baž, makni to!« je bil hud Anton. Blaž ga je grdo pogledal: »Ne, ne bom, to je moj del mize!« Anton se ni zmenil zanj, odrinil je kozarec in ga prevrnil po tleh.

»Glej ga, kako je pogumen!« je vzkliknila Neža. Mami je želela Antona dvigniti s stola, pa je brcal kot za stavo. Podala mu je krpo: »Pridi, tole je treba pobrisati.« Antonu se je ideja zdela zanimiva, kmalu je pridno drgnil s krpo po tleh.

»Ej, mami, naslednjič bo spet polil, ker mu je zabavno brisati. Zanimivo, kako je pogumen ...« je ponovila Neža.

»Neža, to ni pogum, to je predrznost. Ampak pri majhnih otrocih verjetno niti to ne, Anton se mora pač naučiti, kaj je prav in kaj ne. Z vama je bilo enako.« Mama je splaknila Tončku krpo, da je lahko nadaljeval z drgnjenjem tal, kar mu je bilo zelo všeč.

»Kakšna pa je razlika med pogumom in predrznostjo?« je zanimalo Blaža.

»Pogum je dobro dejanje, predrznost pa slabo, kajne mami?« Neža je preverjala, ali razmišlja prav.

»Tako je. Pogumni smo, ko premagamo strah in delamo dobro ... Predrzni pa smo, ko delamo slabo.«

Mami ni bila najbolj zadovoljna s svojo razlago. Da bodo otroci zares razumeli razliko, si mora izmisliti kaj bolj slikovitega.

Vzela je dva prazna lista papirja in ju nalepila na hladilnik. Na enega je Neža napisala: Predrzna dejanja. Na drugega pa: Pogumna dejanja. Ves teden so nanje zapisovali ena in druga ter se o njih nato še pogovorili. Poskusi tako še ti. *Povzeto po: M. Pezdir Kofol, Zakajčki*

VEROUK

Pričeli smo z veroučnim letom. Verouk za 7., 8., in 9., razred smo že pričeli pretekli četrtek. Verouk od 1. do 6. razreda pa bo prihodnji četrtek. Prosimo za pomoč pri poteku verouka s prispevkom 15€ na za otroka plus stroški

veroučnih knjig. Prosimo za razumevanje in pomoč. Tisti, ki še niste vpisali otroka k verouku, lahko to storite v času verouka.

URNIK VEROUKA

Veroučenci bodo imeli verouk ob četrtnih.

1. razred - 15.30 do 17.00
2. razred - 17.00 do 18.30
3. razred - 16.00 do 17.00
4. razred - 15.00 do 16.00
5. razred - 17.00 do 18.15
6. razred - 18.15 do 19.30.
7. razred četrtek 16.00 do 17.00
8. in 9. razred četrtek ob 17.00 do 18.30

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tem tednu krasijo in skrbijo za cerkev verniki iz Nove vasi in Pijovc.

24. NEDELJA MED LETOM

Ponedeljek 14.9.2020	Povišanje sv. Križa	8.00	za † Frančeka Štunfa
Torek 15.9.2020	Žalostna Mati Božja	8.00	Lemberg: za † Pepeka in Marijo Orač
Sreda 16.9.2020	sv. Kornelij in Ciprijan mučenca		
Četrtek 17.9.2020	sv. Robert Belarmino škof	18.00	za † Tilčko Majcen
Petek 18.9.2020	sv. Jožef Kopertinski redovnik	8.00	za † Slavkota Jemenška
Sobota 19.9.2020	sv. Januarij škof	8.00	za † Katarino Vreže (obl), Mirkota Močnika, starše Lubej
Nedelja 20.9.2020	25. NEDELJA MED LETOM sv. Andrej Kim Tea-gon mučenec	8.00 10.30	Lemberg: za † družino Zorin, Jožeta Jagodiča, Antona Buta Sladka Gora: za † Stankota Kampleta, brata Miha

Naslov: www.sladkagora.com, Župnija Sladka Gora, 3240 Šmarje pri Jelšah,
tel. 03/582-11-32 ali 041/265-740, Odgovarja Tadej Linasi, župnik in dekan